

Sygn. akt II AKz 246/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Tomasz Duski (spr.)
Sędziowie:	SSA Krzysztof Marcinkowski SSA Jacek Polański
Protokolant:	sekr. sądowy Konrad Kraszewski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Barbary Jasińskiej

po rozpoznaniu w sprawie

P. R.

o wydanie wyroku łącznego

zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 4 czerwca 2014 roku, sygn. akt VI K 69/13 umarzające postępowanie

na podstawie art. 437 § 1 kpk, art. 636 § 1 kpk

postanawia

I. Utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

II. Zasądzić od skazanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20,00 zł (dwadzieścia złotych) tytułem uiszczenia wydatków za postępowanie odwoławcze

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Krakowie postanowieniem z dnia 4 czerwca 2014 roku umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyroki b. Sądu Wojewódzkiego w Krakowie z dnia 19 stycznia 1996 roku, sygn. akt III K 326/94, Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie z dnia 18 listopada 2003 roku, sygn. akt II K 1224/03/N, Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie z dnia 23 grudnia 2004 roku, sygn. akt II K 835/04/N z powodu braku warunków do wydania takiego wyroku. Na uzasadnienie tego stanowiska Sąd wskazał na daty poszczególnych popełnionych przestępstw i daty wyroków.

Na postanowienie to zażaliła się obrońca skazanego zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegających na przyjęciu, że brak jest podstawy prawnej do wydania wyroku łącznego, podczas gdy –

zdaniem skazanego – wszystkie wyroki podlegają łączeniu. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu zażalenia – powołując się na twierdzenia i oceny skazanego – podała, że podniesione w postanowieniu argumenty skutkujące umorzeniem postępowania są błędne, a orzeczone wyroki, zgodnie z orzecznictwem SN, podlegają łączeniu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne i to w stopniu oczywistym.

Lakoniczność zażalenia w połączeniu z brakiem merytorycznych argumentów kwestionujących treść zaskarżonego postanowienia powoduje, że wystarczające jest skrótowe odniesienie się przez Sąd Apelacyjny do treści wniesionego środka odwoławczego. Jest ono całkowicie niesłuszne, gdyż aby zaistniały warunki do wydania wyroku łącznego ostatecznie w kolejności z popełnionych przestępstw musiało być popełnione wcześniej niż pierwszy z jednostkowych wyroków. Porównanie dat poszczególnych przestępstw i dat wyroków w niniejszym przypadku wskazuje, że chronologia przedstawia się następująco: przestępstwo, wyrok, przestępstwo, wyrok, przestępstwo, wyrok – co wyklucza wydanie wyroku łącznego, który mógłby być wydany dopiero wówczas, gdyby kolejność była następująca: przestępstwo, przestępstwo, przestępstwo, wyrok, wyrok, wyrok.

W konsekwencji orzeczono jak na wstępie, na podstawie powołanych przepisów. Wydatki postępowania obejmują 20 zł tytułem ryczałtu za doręczenia.